

POST INFO

INFORMATIVNI TJEDNIK HSP - HRVATSKOG SINDIKATA POŠTE - BROJ 462
07. prosinca 2012.

Sumrak socijalnog dijaloga

Od trenutka kad je premijer Zoran Milanović svekoliku hrvatsku javnost izvijestio da njegova Vlada "ništa nije obećavala", pa tako da hrvatski radnici i građani ništa i ne bi trebali očekivati, traje sinhrona medijska orkestracija kao priprema operacije "božićnica", s ciljem konačnog obračuna s njezinom isplatom. Nema tu namjere socijalnog dijaloga i kolektivnog pregovaranja, nema konzultacija sa socijalnim partnerima, ali ima Zakon koji će biti donesen u jednom danu i u ubrzanoj proceduri, koji će riješiti sve nevolje s isplatom naknade zajamčene kolektivnim ugovorom, a radnicima omogućiti da izbjegnu odlazak u božićnu kupovinu i gužve koje ih tamo čekaju. Mirno i "dostojanstveno", u Vladi uvjereni da ne postoji mogućnost obrane, prve su na redu javne službe, a onda, kako su Premijer i resorni Ministar u svojem javnom obračanju na televiziji najavili, na će red doći i javna poduzeća, pa tako i Hrvatska pošta. Što očekivati i čemu se nadati? Vjerovali smo da će s procesom pristupanja Europskoj uniji Hrvatska doživjeti blagodati poštivanja vladavine prava, postojećih zakona, važećih kolektivnih ugovora, postignutih dogovora sa socijalnim partnerima, ali ono što za sada imamo samo je potpuna nezainteresiranost Vlade na socijalni dijalog, ignorantsko nepoštivanje stečevina kolektivnog pregovaranja, početak potpune liberalizacije tržišta poštanskih usluga s početkom idućeg mjeseca, sve izglednija namjera zakonom legalizirati otimačinu božićnice, a ne sumnjamo da su nove vladine operacije za uskratku regresa, uskršnjica i drugih postignuća iz važećeg kolektivnog ugovora, već u pripremi.

Što čini Hrvatski sindikat pošte? Članovi smo velike sindikalne obitelji Nezavisnih hrvatskih sindikata, u koju su učlanjeni svi sindikati državnih poduzeća i zajedno ćemo znati odgovoriti sa svim sredstvima koja nam u našem sindikalnom djelovanju stoje na raspolaganju. O daljnjim aktivnostima i onome što namjeravamo poduzeti uskoro ćemo vas izvijestiti.

Zabrinjavajući trend na tržištu poštanskih usluga!

HAKOM (Hrvatska agencija za poštu i elektroničke komunikacije) izvještava da je u trećem tromjesečju 2012. godine na tržištu poštanskih usluga u Republici Hrvatskoj došlo do daljnjeg pada broja usluga. U odnosu na prethodno tromjesečje, pad iznosi gotovo 4%, a u odnosu na isto razdoblje prethodne godine broj usluga je manji za 3,3%.

Hrvatska pošta od sve manjeg "kolača", zasad, prije potpune liberalizacije (1. siječnja 2013.), drži nešto više od 66% udjela dok preostalih 20(!) registriranih davatelja dijele ostatak.

Nevjerojatna je i zabrinjavajuća činjenica da je u zemljama u kojima je liberalizacija odavno na djelu, javni operateri nisu izgubili ni približno toliko tržišta. Nama je to uspjelo. Svaka čast zaslužnima!!

Ostaje nam vidjeti mogu li zakašnjeli supstituti u vidu novih usluga nadomjestiti izgubljenu dobit.

P.S.

Evo ga, cirkulira pismo upućeno na mnoge relevantne adrese potencijalnih i važnih korisnika poštanskih usluga, koje započinje ovako: "U sklopu pristupanja Republike Hrvatske Europskoj Uniji i usklađivanja nacionalnog zakonodavstva standardima Europske Unije za tržište poštanskih usluga, došlo je do povijesnih promjena ...", ... i u toj priči mi smo ono što vam treba, ...

Ups, sorry(!), to piše konkurencija. Nama (HP-d.d.) nikakva pisma nisu potrebna, mi smo ionako izgubili samo 34% tržišta. **Zasad!!!**

Divizije, brigade, bataljuni, ...

Ovih smo dana svjedoci, u najmanju ruku, čudnih i nedorečenih prijedloga izmjena radnih vremena kako poštanskih ureda tako i radnika u njima. Kad se (pri)čini da je pojedina divizija kako-tako odradila svoj posao onda se najčešće ispostavi da druga to ne prati, a da pridružene "brigade" i "bataljuni" nikako ne mogu, a možda i ne žele, dati svoj obol. Najvažnije je, čini se, podvaliti trošak drugoj diviziji, drugom sektoru, odjelu, uredu, ... Nasušno je potrebno biti uspješan(?), smanjiti troškove u svom dvorištu, što koštalo da koštalo! To što će sijeno pojesti kravu, a ne obrnuto, koga je briga!

Radnička vijeća se najčešće trebaju očitovati o nečemu što ni predlagači promjena ne mogu objasniti. Koga je još briga za red prijevoza i interno radno vrijeme radnika, vrijeme i mjesto zaduženja, razduženja,

vrijeme razmjene zaključaka, način i vrijeme potrebno za pretrčavanje radnika iz ureda u ured, vozila potrebna za dostavu od nemila do nedraga, potrebe korisnika, ..., i još mnogo toga? Među divizijama, barem kad se radi o nižim razinama, na djelu je princip "il' ću ga ja tebi il' neće nitko nikome". Gleda se samo svoje dvorište, svatko tjera svoju politiku, svoj ego, gleda samo svoje probleme i ne mari za probleme drugog. Komunikacija, harmonizacija, koordinacija i suradnja, ona poštena, dvosmjerna, svrhovita i učinkovita – nula bodova!

Iskoristimo to što imamo vrlo dobro organiziran odjel edukacije, kompetentne interne trenere koji znaju prenijeti komunikacijske vještine, podsjetimo zabludjele da još uvijek dijelimo istu sudbinu i plaću iz iste "kese"! U protivnom, vratimo se korak-dva unatrag, zaboravimo na tzv. "plitku organizaciju".

Zlato u Hrvatskoj pošti

To što smo milijama daleko od zlatnih vremena nikako nije razlog da u Poštu ne uđe malo zlatnog štih. Kriza, recesija, neimaština i jad natjerali su brojne građane Republike Hrvatske da se za koru kruha odreknu svega pa tako i obiteljskog zlata. I dok su "karavane prolazile, a psi lajali", tri najveća hrvatska otkupljivača zlata su, samo u prošloj godini, zaradili vrtoglavih 467,7 milijuna kuna, Hrvatska pošta je čekala bolje sutra. I dočekala ga, evo ovih dana!

Nadati se samo da zlatno vrhnje nije do kraja pokupljeno, iako neki trendovi na tržištu ukazuju na to, i da ćemo ovim poslom barem malo nadoknaditi izgubljeno i propušteno na klasičnom poštanskom tržištu.

Nema glupih pitanja ...

Prenosimo zanimljivo pitanje i još zanimljiviji odgovor sa skupa radnika u Slavoniji.

Zanimljivo pitanje (nije citat): U mom poštanskom uredu se planira skratiti radno vrijeme i to tako da bih ja nakon rada u mom uredu trebala ostatak vremena raditi u drugom uredu. Budući da između tih ureda nema nikakvog javnog prijevoza, zanima me, kako je zamišljeno da ja "doletim" do tog ureda, teleportiranje, kol'ko je meni poznato, još nije usavršeno?

Još zanimljiviji odgovor (nije citat): Da ... gledajte .. mi, ..., jel'te, ..., da, ..., ovaaj, ... nova radna vremena i ustroj se ne rade prema pojedincima jer tko zna gdje će 'ko raditi. Ozbiljni smo i ozbiljno radimo na rješenju tog pitanja. Jedna od kolosalnih ideja je da radnike iz ureda u ured vozi HP-ekspres. Jednostavno, jednostavnije ne može. Voditelj pozove besplatni telefon 0800 202 202 i javi: imamo pošiljku, cca 60 kg, na adresi tu i tu, treba je prevesti tamo i tamo, do tad i tad. Jednostavno, zar ne!? Zasad je problem samo u tome da pronađemo adekvatnu naljepnicu koju bi prilijepili na čelo operateru. Znae, mislim, jel'te, ove postojeće, "lomljivo", "žive životinje", "izdvojeno rukovanje", ..., nisu baš primjerene. Radimo, radimo, ...

Komentar: nema komentara!

Imate li dušu I.?

Stvarno, ..., imate li dušu? Može i ovako: imate li osjećaj odgovornosti? Poslati ličke poštare mopedom(!) u ličke vrleti i bespuća, na -20°C (minus dvadeset celzijevaca) može samo onaj koji nema dušu, a bogme ni odgovornost! Znae li, zaboga, što je Lika zimi? Znae li, također, da ti ljudi na terenu u Lici prevale po stotinjak kilometara? Znae li i to, da naši lički poštari, kao predradnju pokretanju mopeda, pod istim moraju paliti vatru kako bi ga zagrijali? Znae li i to de je uvijek, pogotovu zimi, na tom području, dostava moguća samo i jedino automobilom? Znae li i to da ćete imati ozbiljnu odgovornost dogodi li se ono - ne daj Bože?! O moralnoj odgovornosti, ovoga puta nećemo!

Imate li dušu II.?

Prenosimo zanimljivo pitanje i još zanimljiviji odgovor sa skupa radnika u Dalmaciji.

Zanimljivo pitanje (nije citat): Kao što znate, ja kao operater u sortirnici, dobar dio radnog vremena, ponekad veći dio, radim na otvorenom. Zašto ja nemam potrebitu odjeću i obuću za rad na studeni?

Još zanimljiviji odgovor (nije citat): Pravilnikom je određeno da operateri nemaju pravo na išta osim tekstilne kute i zaštitnih cipela. Ja tu ne mogu ništa, i gotovo!

Komentar: Ima li se tu što komentirati(?), u Dalmaciji smo, a tu baš i nema neke zime! Kako li je tek tamo onima u Slavoniji, Lici, Zagorju, ...?